

มุสลิมกับวันวาเลนไทน์

﴿المسلم وعيد الحب﴾

[ไทย - Thai - تايلاندي]

มูรีด ทิมะเสน

ผู้ตรวจทาน : ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : เว็บไซต์ mureed.com

2010 - 1431

islamhouse.com

﴿المسلم وعيد الحب﴾

« باللغة التايلاندية »

مريد تي ءمأسين

مراجعة: صافي عثمان

مصدر: موقع مريد.كوم

2010 - 1431

islamhouse.com

มุสลิมกับวันวาเลนไทน์

ที่มาของวันวาเลนไทน์

เรื่อง รวบรวมเกี่ยวกับวันวาเลนไทน์นั้นก็เป็นเรื่องที่คลุมเครือ จะสืบหาประวัติอะไรที่แน่นอนก็ไม่ได้ได้แต่สันนิษฐานกันไป ไม่มีต้นกำเนิดของเรื่องและความเป็นมาที่ชัดเจน ในหนังสือหลายๆเล่มที่สันนิษฐานกัน พอสรุปได้ว่า

ก. วันวาเลนไทน์นี้เดิมเป็นการฉลองการเจริญพันธุ์ของพวกโรมันโบราณ ซึ่งเป็นการระลึกถึงเทพเจ้าลูเปอร์คัส (เทพแห่งการเจริญพันธุ์) ต่อมาภายหลังจึงได้รับเอาเข้ามาเป็นของคริสต์ศาสนา โดยโยงเข้ากับเรื่องการพลีชีพเพื่อศาสนาของนักบุญที่ชื่อวาเลนไทน์ ซึ่งมีวันฉลองใกล้เคียงกัน (ของเดิม ๑๕ กุมภาพันธ์ ส่วนของนักบุญวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์)

ข. ว่ากันว่า เซนต์วาเลนไทน์เป็นผู้พลีชีพเพื่อศาสนาคริสต์ ซึ่งถูกประหารชีวิตในกรุงโรม เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ประมาณ ค.ศ. ๒๖๗ หรือ ๒๗๐ และมี ๒ ท่านชื่อซ้ำกัน แต่ประวัติของทั้งสองท่านเป็นเรื่องเล่ากันมาแบบปรัมปรา ซึ่งแท้จริงแล้วอาจเป็นเรื่องที่เล่าต่างกัน แต่ตัวบุคคลเป็นคนเดียวกัน

ค. การฉลองวันวาเลนไทน์เริ่มมีขึ้นในสมัยกลางของยุโรป แต่การที่ถือว่าเซนต์วาเลนไทน์เป็นนักบุญผู้อดทนคู่รัก เป็นเรื่องที่กลายมาในช่วงหลัง โดยถือว่าเป็นผู้ช่วยเหลือคนมีความรักที่ตกอยู่ในความทุกข์ถูกข่มขืนบังคับ

ง. การที่วันที่ระลึกเซนต์วาเลนไทน์กลายมาเป็นวันแห่งความรักนั้นเป็นเรื่อง บังเอิญ ซึ่งที่จริงไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับเซนต์วาเลนไทน์เลย แต่เรื่องมาโยงกันและกลายไป คง จะเนื่องจากชาวยุโรปสมัยกลางมีความเชื่อว่านรกเริ่มฤดูผสมพันธุ์ในวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ การเขียนข้อความแสดงความรักส่งถึงกันในวันนี้ก็ว่าเริ่มมาแต่ปลายสมัยกลาง โดยถือว่าเป็นวันเริ่มฤดูผสมพันธุ์ของนกนั่นเอง (บ้างก็ว่าเริ่มในคริสต์ศตวรรษที่ ๑๖) ส่วนในสหรัฐอเมริกา เริ่มมีการจัดทำการ์ดวาเลนไทน์เป็นธุรกิจในช่วง ค.ศ. ๑๘๕๐-๑๘๕๗

จ. "วาเลนไทน์" คือวันที่ชาวคริสต์ใช้เป็นสัญลักษณ์แทนความระลึกถึง "เซนต์วาเลนไทน์" บุรุษผู้มีความรัก ความปรารถนาดีต่อเพื่อนมนุษย์จนทำให้เขาต้องจบชีวิตตัวเอง และหนุ่มผู้มีหัวใจที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรักนี้ ถูกประหารชีวิตเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๒๗๐

เรื่องราวทั้งหมดก็มีอยู่ว่า ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ ๓ สมัยที่จักรพรรดิคลอดิอุสที่ ๒ ปกครองอาณาจักรโรมัน นักบุญวาเลนไทน์ซึ่งมีชื่อจริงว่า "วาเลนตินัส" เป็นผู้นำคริสเตียนที่มีความอาทรต่อเพื่อนมนุษย์เป็นอย่างมาก นักบุญผู้นี้มักลอบนำข้าวของเครื่องใช้และอาหารไปวางไว้หน้าประตูบ้านของคน ยากจนเสมอๆ

เป็น เรื่องน่าเศร้า ที่สมัยนั้นอาณาจักรโรมันเป็นสังคมเทวนิยมจึงมีกฎหมายห้ามไม่ให้ชาวโรมันนับถือ คริสต์ เมื่อเป็นเช่นนั้นทำให้วาเลนตินัสถูกทางการจับเข้าคุกโทษฐานที่เขาเป็น คริสเตียน

ครั้งพอเข้าไปอยู่ในคุก เขาก็บังเอิญไปพบรักกับหญิงตาบอดซึ่งเป็นลูกสาวผู้คุม วาเลนตินัส อธิษฐานต่อพระเจ้าขอให้ดวงตาของหญิงอันเป็นที่รักกลับมามองเห็นได้อย่างคน ปกติทั่วไปอีกครั้ง แล้วคำขอก็สัมฤทธิ์ผล ทำให้ครอบครัวของหญิงคนนั้นหันมานับถือพระเจ้า และพระเยซูตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

เมื่อ จักรพรรดิทราบเรื่องก็โกรธมาก สั่งให้ทหารโบยวาเลนตินัสก่อนจะบัญชาการให้ทหารนำเอาตัวไปตัดศีรษะในตอนรุ่งเช้าวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ คืนสุดท้ายก่อนตาย เขาได้เขียนจดหมายอำลาคนรักลงท้ายว่า "จากวาเลนไทน์ของเธอ"

เรื่องราวของวาเลนตินัสเป็นที่รำลึกไปทั่วโลก เหตุการณ์ในครั้งนั้นได้สร้างความประทับใจให้กับคนทั้งโลกโดยเฉพาะผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์ ดังนั้น ชาวคริสต์จึงถือเอาวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ เป็นวันวาเลนไทน์เพื่อระลึกถึงความรักอันยิ่งใหญ่ของหนุ่มนักบุญคนนี้

๑. วันวาเลนไทน์หรือวันแห่งความรัก เริ่มต้นขึ้นมาจากวันฉลองเพื่อระลึกถึงคริสเตียน ๒ คนที่เสียสละเพื่อมนุษย์ ชื่อ วาเลนไทน์ (Valentine) แต่ประเพณีที่เกี่ยวข้องกับวันนี้ ก็ไม่มีสิ่งไหนที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของนักบุญเหล่านี้ ประเพณีนี้บางทีจะมาจากประเพณีโรมันโบราณที่เรียกว่า ลูเปอร์คาเลีย (Lupercalia) ชาวโรมันฉลองวันลูเปอร์คาเลียเป็นประเพณีแห่งความรักของหนุ่มสาว ชายและหญิงสาวจะเลือกคู่สำหรับประเพณีนี้โดยการเขียนชื่อตนใส่กล่องและจับ ฉลาก เพื่อเป็นเครื่องหมายแสดงความรัก และปกติเขาจะยังคงติดต่อกันเป็นเวลานานหลังจากประเพณีนี้ผ่านไปแล้ว หลายคู่ก็จะลงเอยด้วยการแต่งงาน

หลังจากที่ความเป็นคริสเตียนแพร่หลายออกไป ชาวคริสเตียนก็พยายามที่จะให้ความหมายของประเพณีนี้ในแง่ของคริสเตียน และพวกเขาเปลี่ยนมาใช้วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ให้ความหมายตามความรู้สึกแบบประเพณีเก่าก็ยังคงมีมาถึงปัจจุบัน

ข้อมูลชี้แจงสำหรับข้อ ก.

จาก ข้อสันนิษฐานในข้อ ก. ผู้เขียนพอสสรุปเนื้อหาได้ว่า วันวาเลนไทน์เป็นวันเฉลิมฉลองเนื่องจากการรำลึกถึงพระเจ้าลูเปอร์คัส ของพวกโรมันโบราณต่อมาได้โยงเข้ากับเรื่องการพลีชีพของนักบุญที่ชื่อ "วาเลนไทน์" ซึ่งอยู่ในวันที่ใกล้เคียงกัน หากวันวาเลนไทน์มีที่มาจากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจริง นั่นเท่ากับว่าไม่อนุญาตให้มุสลิมคนใดมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวันวาเลนไทน์ โดยเด็ดขาด เพราะถ้ามุสลิมคนใดมีส่วนร่วมกิจกรรมในวันดังกล่าว ก็เท่ากับว่าเขามีส่วนร่วมในการเฉลิมฉลองพิธีกรรมการรำลึกถึงพระเจ้าลูเปอร์คัสซึ่งเป็นพระเจ้าที่ชาวโรมันสมัยโบราณนับถืออยู่

ดังนั้น วันวาเลนไทน์ที่มาจากความเชื่อดังกล่าว จึงมิใช่เป็นเพียงวันที่ถูกกล่าวถึงวันแห่งความรักประการเดียว ทว่ายังเป็นวันที่รวมเอาความเชื่อ(อะกีดะฮฺ) ทางศาสนาของชาวโรมันโบราณเข้ามามีส่วนร่วมด้วย ในหลักการของอิสลามได้บัญญัติไว้อย่างชัดเจนและรัดกุมว่า มุสลิมจะต้องไม่เคารพสักดิ์หรือเชื่อมั่นพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์อัลลอฮ์ เท่านั้น

พระองค์อัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ในคัมภีร์อัลกุรอาน

(وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا) (سورة النساء: من الآية ٣٦)

ความว่า "และพวกท่านจงเคารพภักดีต่อพระองค์อัลลอฮ์ผู้เกิด และพวกท่านจงอย่าตั้งสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์" (อัน-นินสาอ์ : 36)

ประเด็น ต่อมา ความเชื่อในการรำลึกถึงพระเจ้าลูเปอร์คัสถูกผนวกกับการพลีชีพเพื่อศาสนาของ นักบุญที่ชื่อ "วาเลนไทน์" ยิ่งเป็นสิ่งที่ทำให้มุสลิมไม่สามารถร่วมกิจกรรมในวันวาเลนไทน์ได้เลยแม้แต่น้อย เพราะมุสลิมคนใดก็ตามที่ร่วมฉลองวันวาเลนไทน์ เท่ากับว่าเขาได้ร่วมเฉลิมฉลองแสดงความรำลึกถึงนักบุญที่ชื่อว่าวาเลนไทน์ อีกทั้งยังแสดงความอาลัยต่อการจากไปของนักบุญผู้นั้นอันสืบเนื่องมาจากการ พลีชีพเพื่อศาสนาของเขา เพราะหลักการของอิสลามมิได้บัญญัติถึงการอนุญาตให้ร่วมแสดงความอาลัยหรือ เฉลิมฉลองให้แก่บุคคลสำคัญท่านใดทั้งสิ้น

ข้อมูลชี้แจงสำหรับข้อ ข.

ข้อ สันนิษฐานเกี่ยวกับวันวาเลนไทน์ในข้อนี้พอสรุปได้ว่า เซนต์วาเลนไทน์เป็นผู้พลีชีพเพื่อศาสนาคริสต์ซึ่งถูกประหารชีวิตในกรุงโรม เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ประมาณ ค.ศ. ๒๖๙ หรือ ๒๗๐ ด้วยสาเหตุข้างต้น จึงกลายมาเป็นวันวาเลนไทน์จวบจนถึงปัจจุบันนี้ หากข้อมูลข้างต้นคือที่มาอันถูกต้องของวันวาเลนไทน์แล้ว ศาสนาอิสลามก็ไม่อนุญาตให้มุสลิมร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับวันดังกล่าว

พระองค์อัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ในคัมภีร์อัล-กุรอานว่า

(لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِي دِينِ) (سورة الكافرون: ٦)

ความว่า "สำหรับพวกท่านคือศาสนาของท่าน และสำหรับฉันคือศาสนาของฉัน" (อัล-กาฟิรูน : 6)

ประการ ถัดมา เซนต์วาเลนไทน์เป็นผู้พลีชีพเพื่อศาสนาคริสต์ ซึ่งถูกประหารชีวิตที่กรุงโรม เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ประมาณ ค.ศ. ๒๖๙ หรือ ๒๗๐ แสดงให้เห็นว่านักบุญวาเลนไทน์เกิดก่อนท่านนบีมุฮัมมัด คืออัลลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลิม ประมาณ ๓๐๐ ปี เพราะท่านนบีเกิดประมาณ ค.ศ. ๕๗๐ แสดงว่าท่านน่าจะต้องทราบเรื่องราวของนักบุญวาเลนไทน์อยู่บ้าง เพราะ ผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์ที่อาศัยอยู่ในเมืองมักกะฮ์และมะดีนะฮ์มีจำนวนมากมาย แต่ไม่พบหลักฐานว่าท่านสั่งให้บรรดามุสลิมที่อยู่ร่วมกับท่าน(คือบรรดาศะหา บะฮ) ทำการเฉลิมฉลองวันแห่งความรักดังกล่าว ใช่แต่เท่านั้น ท่านยังกำชับให้บรรดามุสลิมออกห่างจากการเลียนแบบชนกลุ่มอื่น โดยเฉพาะยะฮูดี(ยิว)และนัศรอเนีย(คริสเตียน)ไว้อีกด้วย ดังที่ท่านกล่าวไว้ว่า "ไม่ใช่พวกเรา ผู้ที่เลียนแบบแนวทางอื่นไปจากเรา พวกท่านอย่าได้เลียนแบบตามพวกยะฮูดีและนัศรอเนีย (ยิวและคริสต์)" (อัล-ติรมิซีย : 2695)

ข้อมูลชี้แจงข้อ ค.

ข้อ สันนิษฐานเกี่ยวกับวันวาเลนไทน์ในข้อนี้พอสรุปได้ว่า การฉลองวันวาเลนไทน์เริ่มขึ้นในสมัยกลางของยุโรป แต่เซนต์วาเลนไทน์ซึ่งเป็นนักบุญผู้อุทิศตนให้กลายเป็นคนตายมาในช่วงหลัง โดยถือ

ว่าเป็นผู้ช่วยเหลือบุคคลที่มีความรักซึ่งตกอยู่ในความทุกข์และถูกขู่ บังคับ หากข้อมูลข้างต้นเป็นที่มาที่ถูกต้องของวันวาเลนไทน์ ศาสนาก็ไม่อนุญาตให้มุสลิมร่วมกิจกรรมในวันดังกล่าวด้วยเช่นกันเพราะนักบุญ วาเลนไทน์เป็นผู้อดทนคู่รัก และช่วยเหลือบุคคลที่มีความรักให้สมหวัง หรือช่วยให้ผู้ที่มีความรักที่กำลังตกอยู่ในความทุกข์ได้รับความสุข ด้วยเหตุดังกล่าว วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ของทุกปีจึงเป็นวันแห่งความรัก อันสืบเนื่องมาจากนักบุญวาเลนไทน์ได้ช่วยเหลือบุคคลที่มีความรัก หากมุสลิมร่วมฉลองในวันดังกล่าวก็เท่ากับว่าเห็นด้วยกับแนวคิดของนักบุญวาเลนไทน์ในการให้บุคคลที่มีความรักได้สมหวัง แต่อิสลามสอนให้มุสลิมเห็นด้วยกับแนวทางที่มาจากพระองค์อัลลอฮ์ และแนวทางที่มาจากท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม เท่านั้น ส่วนแนวทางที่มีได้มาจากพื้นฐานทั้งสองถือว่าจำเป็นต้องละทิ้ง ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า "สิ่งใดก็ตามที่ฉันสั่งใช้พวกท่าน พวกท่านจงยึดมั่นสิ่งนั้นไว้ และสิ่งใดก็ตามที่ฉันห้ามพวกท่าน พวกท่านจงละทิ้งสิ่งนั้นเสีย" (อิบนุ มาญะฮฺ : 1-2)

ประการต่อมา อิสลามไม่อนุมัติให้เชื่อฟังและปฏิบัติตามแนวความคิดของบรรดานักพรตบาทหลวง หรือผู้นำของศาสนาอื่นได้เลย

ท่าน อะดีเย บุตรของฮาติม กล่าวว่า "ฉันมาหาท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ขณะที่ฉันสวม(สร้อยคอ)ไม้กางเขนซึ่งทำมาจากทองที่คอของฉันเมื่อท่านนบีเห็น เช่นนั้นจึงกล่าวแก่ฉันว่า "โอ้อะดีเยท่านจงโยนรูปเจว็ดนั้นทิ้งไปเสียเถิด!" จากนั้นฉันได้ยื่นท่านนบีอ่านอาเยฮฺในสุเราะฮฺ อัต-เตาบะฮฺ ว่า

(اَتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ) (سورة التوبة: من
الآية ٣١)

ความว่า "พวกเขาได้ยึดเอาบรรดาพวกนักพรต(นักปราชญ์ของยิว) และบรรดาบาทหลวง(ของคริสเตียน) ของพวกเขาเป็นพระเจ้าอื่นจากพระองค์อัลลอฮ์" (อัต-เตาบะฮฺ : 31)

แล้ว ท่านนบีกล่าวต่ออีกว่า "พึงทราบเถิดว่า แท้จริงพวกเรามีได้เคารพบรรดาบาทหลวงของพวกเขาหรอก แต่ทว่าเมื่อพวกเขา(หมายถึงนักปราชญ์ของยิว และบรรดาบาทหลวงของคริสเตียน)ทำสิ่งหนึ่งให้เป็นที่อนุมัติแก่พวกท่าน พวกท่านก็ทำให้สิ่งนั้นเป็นที่อนุมัติไปด้วย และเมื่อพวกเขาทำให้สิ่งหนึ่งเป็นที่ต้องห้ามสำหรับพวกท่าน พวกท่านก็จะทำให้สิ่งนั้นเป็นที่ต้องห้ามไปด้วย" (อัต-ติรมิซียฺ : 3095)

คำกล่าวของท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม เป็นที่ชัดเจนแล้วว่า สิ่งใดก็ตามที่มาจากนักปราชญ์ของยิวหรือบรรดาบาทหลวงของคริสเตียน หรือบรรดาผู้นำจากศาสนาอื่นๆ ซึ่งเป็นที่อนุมัติสำหรับพวกเขา มุสลิมจะนำมาปฏิบัติไม่ได้โดยเด็ดขาด เพราะการปฏิบัติตามพวกเขาถือเสมือนหนึ่งว่าได้ไปเคารพภักดีพวกเขาแล้ว ถึงแม้ว่าจะไม่แสดงภาพแห่งความเคารพด้วยท่าทางก็ตาม แต่เป็นการเคารพทางความคิดที่ถูกกลั่นกรองมาจากพื้นฐานเดิมของศาสนาที่พวกเขา นับถืออยู่ ดังที่ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้สั่งให้ท่านอะดีเยโยนสร้อยคอที่มีรูปไม้กางเขนทิ้ง เนื่องจากไม้กางเขนเป็นสัญลักษณ์ของผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์

ถึงแม้ว่าท่านอะดีย์จะ ไม่ได้นับถือศาสนาคริสต์ก็ตาม แต่ประหนึ่งว่าท่านอะดีย์ได้เชื่อฟังคำสั่งของ บาทหลวงของพวกเขาที่สั่งใช้ ให้แขวนไม้กางเขนดังกล่าว ถ้าเช่นนั้นผู้เขียนขอถามมุสลิมว่า วันวาเลนไทน์มาจากแห่งใด? วันวาเลนไทน์มาจากตาสีตาสาตามท้องไร้ท้องนาใช่ไหม? บุคคลที่กำหนด วันวาเลนไทน์คือบุคคลที่เลี้ยงแพะเลี้ยงแกะใช่ไหม?

ฉะนั้น จึงไม่ต้องตั้งคำถามอีกแล้วว่า มุสลิมจะร่วมกิจกรรมในวันวาเลนไทน์ได้หรือไม่? เพราะผู้เขียนเชื่อว่าพี่น้องมุสลิมทุกท่านคงตอบคำถามข้างต้นนี้ได้ทุกคน

ข้อมูลชี้แจงสำหรับข้อ ๖.

ข้อ สันนิษฐานเกี่ยวกับวาเลนไทน์ในข้อนี้พอสรุปได้ว่า การฉลองวันวาเลนไทน์เป็นเรื่อง บังเอิญซึ่งไม่เป็นความจริง เพียงแต่ไปผนวกไว้กับช่วงที่นิกเริ่มฤดูผสมพันธุ์ในวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นความเชื่อของชาวยุโรปในสมัยกลาง

หาก ข้อสันนิษฐานข้างต้นคือที่มาของวันวาเลนไทน์ที่แท้จริงแล้ว ศาสนาอิสลามไม่ อนุญาตให้มุสลิมคนใดเข้าร่วมกิจกรรมในวันนั้นอย่างเด็ดขาด

ประการ แรก มุสลิมจะไม่เชื่อโชคลางใดๆทั้งสิ้น ไม่เชื่อว่าเมื่อนกผสมพันธุ์กันในวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ จะกลายเป็นวันแห่งความรักของมนุษย์ด้วย

ประการ ที่สอง มุสลิมจะต้องมอบหมายตนต่อพระองค์อัลลอฮ์เพียงองค์เดียวเท่านั้น ไม่ อนุญาตให้มุสลิมมอบหมายตนยังสิ่งอื่น หรือมีความเชื่อต่อวันและเวลาอย่างเด็ดขาด ยกตัวอย่าง เช่น หากมุสลิมผู้หนึ่งกล่าวอ้างว่า ถ้าแต่งงานในวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ซึ่งเป็นวันแห่งความรัก ชีวิตคู่ ของบ่าวสาวภายหลังจากนั้นจะมีแต่ความสุขสดชื่นตลอดไป ตามหลักการถือว่ามุสลิมผู้นั้นได้ตั้ง ภาคิตต่อพระองค์อัลลอฮ์แล้ว เนื่องจากเขาถือชีวิตคู่จะมีความสุขไม่ได้นอกจากจะต้องแต่งงานกัน ในวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์เท่านั้น เช่นนี้ถือว่ามุสลิมผู้นั้นมิได้มอบหมายตนต่อพระองค์อัลลอฮ์ แต่ มอบหมายตนต่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์แทน

ประการ ที่สาม ศาสนาก็ไม่อนุญาตให้มุสลิมทำการอวยพรหรือแสดงความยินดีสำหรับผู้ที่ แต่งงาน ในวันวาเลนไทน์ด้วยเช่นกัน เพราะถือว่าสนับสนุนและส่งเสริมให้บุคคลอื่นมีความเชื่อต่อ วันดังกล่าวว่า เป็นวันแห่งความดีงามและจะมีความรักอันยั่งยืนตลอดไปจนกว่าชีวิตจะหาไม่ (ซึ่ง เป็นความเชื่อที่ผิด)

ประการที่สี่ เนื่อง จากชาวยุโรปในสมัยกลางมีความเชื่อว่านิกเริ่มผสมพันธุ์ในวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์จึงผนวกเข้ากับวันวาเลนไทน์ ซึ่งถือว่าเป็นวันแห่งความรักจนกระทั่งถึงปัจจุบัน เช่นนี้ เองศาสนาจึงไม่อนุญาตให้มุสลิมร่วมกิจกรรมในวันดังกล่าว เพราะถือว่าไปนำแบบอย่างของ ศาสนาอื่นมาปฏิบัติ ซึ่งท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า **"บุคคลใดที่ เลียนแบบกลุ่มชนอื่น ดังนั้นเขาก็เป็นส่วนหนึ่งของชนกลุ่มนั้นด้วย"** (อบู ดาวูด 4031)

ข้อมูลชี้แจงสำหรับข้อ จ.

หาก ข้อเสนอพื้นฐานเกี่ยวกับวันวาเลนไทน์มีข้อสรุปว่า ผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์ถือว่าวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์เป็นวันวาเลนไทน์ เพื่อระลึกถึงความรักอันยิ่งใหญ่ของนักบุญที่ชื่อ วาเลนตินัส เช่นนั้นศาสนาอิสลามก็ไม่อนุมัติให้มุสลิมร่วมกิจกรรมดังกล่าว

ประการ แรก การกำหนดวันวาเลนไทน์นั้นมาจากศาสนาคริสต์ ซึ่งท่านนบีมุหัมมัด ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวสัจต่อบรรดามุสลิมว่า **"พวกท่านจงอย่าเลียนแบบตามชาวยะฮูดียฺ(ยิว) และชาวน์ศอรอนียฺ(คริสเตียน)"** (อ้างแล้ว) ฉะนั้น มุสลิมจึงต้องเข้มงวดในเรื่องการไม่ปฏิบัติตามพฤติกรรมที่มีพื้นฐานความเชื่อมาจากศาสนาอื่น

ประการ ที่สอง ศาสนาจะอนุญาตให้ปฏิบัติตามแนวทางของศาสนาอื่นได้ โดยมีเงื่อนไขว่า ท่านนบีจะต้องเป็นผู้อนุมัติสิ่งนั้นเสียก่อน หรือท่านนบีปฏิบัติให้เห็นเป็นตัวอย่าง เช่น การถือศีลอดในวันที่ ๑๐ เดือนมุหรรอม ซึ่งครั้งหนึ่งนบีมุหัมมัด ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม เดินทางกลับมายังเมืองมะดีนะฮ์ ก็พบว่าพวกยิวกำลังถือศีลอดอยู่ ท่านนบีจึงเฝ้าถามขึ้นว่า พวกท่านถือศีลอดอะไรกัน? พวกเขาตอบว่า วันนี้(หมายถึงวันที่ ๑๐ มุหรรอม) พระองค์อัลลอฮุทรงช่วยเหลือนบีมุซา (โมเสส)ในวันดังกล่าว ส่วนฟิรเอาน์จมน้ำสิ้นชีวิต(ในวันนั้นด้วย) ดังนั้นท่านนบีมุซาจึงถือศีลอดในวันดังกล่าวเพื่อขอบคุณ(ต่อพระองค์อัลลอฮุ) ท่านนบีจึงกล่าวขึ้นว่า เรามีสิทธิต่อท่านนบีมุซา มากกว่าพวกท่าน และท่านนบีจึงได้กำชับให้บรรดามุสลิมถือศีลอดกันในวันนั้น

ถึง แม้ว่าท่านนบีจะกำชับให้ถือศีลอดในวันดังกล่าว แต่ทว่าท่านก็ยังได้แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างการปฏิบัติตัวของ มุสลิมชาวยิว โดยให้บรรดามุสลิมถือศีลอดในวันที่ ๙ มุหรรอมเพิ่มอีกหนึ่งวัน และท่านนบียังตั้งเจตคติไว้ว่า เมื่อถึงเดือนมุหรรอมในปีหน้าจะถือศีลอดในวันที่ ๙ เพิ่มอีกหนึ่งวัน ครั้นยังไม่ถึงปีหน้าท่านนบีก็น้ำสิ้นชีวิตเสียก่อน จึงเป็นแนวทางการปฏิบัติที่ส่งเสริมให้บรรดามุสลิมถือศีลอดในวันที่ ๙ และ ๑๐ ของเดือนมุหรรอมรวมเป็นสองวัน ซึ่งต่างจากชาวยิวที่ถือศีลอดเพียงวันเดียว

ข้อมูลชี้แจงสำหรับข้อ ฉ.

ประเด็น ชี้แจงเกี่ยวกับวันวาเลนไทน์สำหรับข้อนี้ ผู้เขียนเห็นว่าเนื้อหาที่ไม่แตกต่างจากประเด็นอื่นๆ ซึ่งได้อธิบายมาแล้วค่อนข้างละเอียด ดังนั้นจึงไม่ขออธิบายอีก

สรุป

จากรายละเอียดที่ได้กล่าวมาแล้วทั้งหมด พอที่จะสรุปให้เป็นบทเรียนและเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตดังต่อไปนี้

๑. มุสลิมจะต้องไม่นำสิ่งอื่นที่มีโซอิสลาม หรือนำระบอบการดำเนินชีวิตอื่นจากอิสลามมาปฏิบัติ ดังที่พระองค์อัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

(وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ) (سورة آل عمران: من

الآية ๘๕)

ความว่า "และบุคคลใดก็ตามที่แสวงหาศาสนาอื่นจากศาสนาอิสลาม ศาสนา
นั้นจะไม่ถูกรับจากเขา (หมายความว่าพระองค์อัลลอฮ์จะไม่ทรงรับศาสนานั้น
จากเขาเป็นอันขาด)" (อาล อิมรอน : 85)

ดังนั้นวิถีชีวิตของมุสลิมจะต้องดำเนินตามแนวทางของอิสลามเท่านั้น จะนำวิถีอื่นจาก
อิสลามมาปฏิบัติมิได้ หากมุสลิมไปปฏิบัติตามแนวทางอื่น แน่จน การงานที่เขาปฏิบัตินั้นจะไม่
ถูกตอบรับจากพระองค์อัลลอฮ์อย่างเด็ดขาด ดังที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้ในอายะฮ์อัลกุรอาน
ข้างต้น

๒. ไม่นอนุญาตให้มุสลิมเลียนแบบพฤติกรรมพวกยะฮูดีย์ และนัศรอเนีย ท่านนบีมุหัมมัด
ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวเตือนไว้ว่า "แน่อนอย่างยิ่ง พวกท่านจะปฏิบัติตาม
แนวทางของกลุ่มชนก่อนหน้าพวกท่านคืบตามคืบ ศอกตามศอก ตามจนกระทั่งว่า หาก
พวกเขาเข้าลงรูแย้ พวกท่านก็จะตามพวกเขาเข้ารูแย้เช่นกัน" บรรดาเศาะหาบะฮ์กล่าว
ถามว่า "พวกเราจะตามพวกยะฮูดีย์และนัศรอเนียใช่ไหม?" ท่านนบีตอบว่า "แล้วจะมีพวก
ไหนอีกล่ะ!" (อัล-บุคอรี : 3269 มุสลิม : 2669)

คำกล่าวของท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ข้างต้นได้ฉายภาพแห่งการ
เลียนแบบได้อย่างชัดเจนที่สุด มุสลิมจะเลียนแบบพวกยิว และคริสเตียนทุกอย่างก้าว ไม่ว่าพวกเขา
จะปฏิบัติอย่างไร มุสลิมเก็บตกมาปฏิบัติจนเกือบหมดไม่เว้นแม้แต่วันวาเลนไทน์ซึ่งมาจากศาสนา
คริสเตียนอันเป็นที่รู้จักกันดีอยู่ แต่มุสลิมก็ยังปฏิบัติตามพวกเขาอยู่ ทั้งๆที่ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ
อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวส่ำทับไว้อย่างหนักแน่นว่า อย่าเดินตามแนวทางของพวกเขาโดย
เด็ดขาด เพราะมีเช่นนั้น แล้วภาพลักษณ์ของความเป็นมุสลิมจะหายไป แล้วมีมุสลิมกี่คนที่
ตอบสนองต่อคำสอนและคำส่ำทับดังกล่าวนี้

๓. มุสลิมจะต้องดำเนินชีวิตอย่างคนแปลกหน้า ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ
วะสัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า "แท้จริง อิสลามเริ่มต้นอย่างคนแปลกหน้า และจะหวนกลับมาอีก
ครั้งหนึ่งอย่างคนแปลกหน้า ดังนั้นจงแจ้งข่าวดีกับคนแปลกหน้าเถิด(คนแปลกหน้า
หมายถึง) บรรดาผู้ซึ่งฟื้นฟูแนวทางของฉันขณะที่ผู้คนทั้งหลายสร้างความเสื่อมเสียภาย
หลังจากฉัน(หมายถึงภายหลังจากที่ท่านนบีมุหัมมัดสิ้นชีวิตไปแล้ว)" (มุสลิม : 145, อะห์
มัด : 16736 ส่วนวนนี้เป็นของท่าน)

ท่านนบีมุหัมมัดกำลังจะบอกกับบรรดามุสลิมว่า ให้มุสลิมดำรงชีวิตเฉกเช่นคนแปลก
หน้า แปลกหน้าในที่นี้หมายถึงให้ปฏิบัติตามแนวทางที่มาจากพระองค์อัลลอฮ์ และแนวทางที่มาจาก
ท่านนบีมุหัมมัดในการใช้ชีวิตประจำวัน ถึงแม้ว่าสิ่งที่มุสลิมเพียงคนเดียวกำลังปฏิบัติอยู่นั้นจะ
สวนกระแสของสังคม หรือสังคมส่วนใหญ่จะไม่ปฏิบัติและเกลียดชังก็ตาม มุสลิมก็ต้องยืนหยัด
อยู่เช่นนั้นตลอดไป เพราะอย่างไรเสียอิสลามเกิดมาอย่างคนแปลกหน้าอยู่แล้ว ในไม่ช้าอิสลามก็

จะหวนกลับมาอีกครั้งอย่างคนแปลกหน้าเช่นกัน ดังนั้นมุสลิมทุกคนที่ปฏิบัติตามหลักการของศาสนาพึงดีใจเกิดที่มีส่วนทำให้อิสลามจะได้หวนกลับมาอีกครั้งหนึ่งในอนาคต

จึงเป็นเรื่องที่ตรงประเด็นที่สุดสำหรับคำถามที่ว่า มุสลิมจะมีส่วนร่วมกับการกิจกรรมในวันวาเลนไทน์ได้หรือไม่? เพราะจะตอบได้ทันทีว่า หากมุสลิมคนใดที่ร่วมกิจกรรมในวันนั้นถือว่าไม่ใช่คนแปลกหน้า เพราะนั่นเป็นการทำตนเหมือนคนอื่นๆ ในสิ่งที่ผู้คนส่วนใหญ่เห็นชอบและดีใจที่มีสมาชิกมาร่วมกิจกรรมดังกล่าว แต่กลับเป็นที่กริ้วโกรธของพระองค์อัลลอฮ์ เพราะไม่ทำตนเป็นคนแปลกหน้าในการฟื้นฟูให้อิสลามได้หวนกลับมาอีกครั้งหนึ่ง ในทางตรงกันข้ามหากมุสลิมคนใดที่ไม่ยอมเข้าร่วมกิจกรรมในวันดังกล่าว ถึงแม้จะร่วมเพียงเล็กน้อยด้วยการกล่าวคำอวยพรให้กันในวันนั้นเขาก็ไม่กระทำมาตราบว่า ผู้คนส่วนใหญ่จะชิงชังในการทำตัวแปลกประหลาดของเขาก็ตามเถิด แต่ในทัศนะของอิสลามถือว่าเขาอยู่ในตำแหน่งของคนแปลกหน้า ซึ่งเป็นตำแหน่งที่จะช่วยฟื้นฟูให้อิสลามได้หวนกลับมาอีกครั้งหนึ่ง และพระองค์อัลลอฮ์ทรงพึงพอใจอย่างยิ่งกับตำแหน่งดังกล่าว